Р Е Ш Е Н И Е
№ 44578

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 7 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7172** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е молба на А. З. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-4332-002448/18.05.2026г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция, с която му е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че още в деня на нарушението действието на зГО е било възстановено, и към датата на издаване на оспорената заповед вече е имало валидна застраховка гражданска отговорност, поради което се моли заповедта да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът - полицейски инспектор към СДВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – в съдебно заседание се представлява от юрк.М., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 7-ми състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.05.2026 г., около 11:47 часа по АМ С., жалбоподателят управлявал МПС – лек автомобил марка „Н. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на З. Д., като при извършена проверка е установено, че управляваното от жалбоподателя МПС е с прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП от 05.05.2026 г.

На жалбоподателя е съставен е АУАН серия GA № 5408368/16.05.2026 г. за нарушение на чл. 140,

ал. 1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадена и оспорената ЗППАМ № 4332-002448/18.05.2026г. по чл.171, т.1,б.“з) гг))“ от ЗДвП, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.

От страните в производството не са ангажирани допълнителни доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 28.05.2026 г. на основание чл.186, ал.3 ЗДвП. Жалбата е депозирана до АССГ на 09.06.2026 г., поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Приложена е и Заповед № 513з-12086/ 14.10.2025 г. на директора на СДВР, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Приложена е и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването й.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 1, буква з) ЗДвП (нова – ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.), за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач, извън случаите по букви а)–ж), който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: гг) 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5.

В чл. 175, ал. 3 ЗДвП (изм. ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) е предвидено да се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В случая е установено, че жалбоподателят е управлявал МПС със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП поради липса на сключена застраховка „гражданска отговорност“.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.
Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че при сключване на застраховката причината за прекратяването се отстранява и регистрацията подлежи на служебно възстановяване по административен ред. В случая към момента на издаване на оспорената заповед – 18.05.2026 г., поради наличието на сключена ЗГО от 16.05.2026г.,видно от приложената по делото застрахователна полица № BG/06/126001688970 от 16.05.2026г. издадена от ЗК БУЛИНС, установеното нарушение, липса на валидна застраховка „гражданска отговорност“ вече е било отстранено, поради което са отпаднали основанията за издаване на процесната заповед.
Налагането на ПАМ по чл. 171, т. 1, буква з)гг) ЗДвП следва да бъде направено след безспорно установяване, че е налице извършено нарушение. С АУАН действително е констатирано такова по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, но непосредствено след съставянето на АУАН на 16.05.2026 г. е била сключена валидна застраховка „гражданска отговорност“, поради което към датата на издаване на процесната ПАМ вече не са били налице основанията за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, буква з)гг) ЗДвП.
С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.
По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. З. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-4332-002448/18.05.2026г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция, с която му е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: